

رطوبتسازها ی فراصت

رطوبتسازها ی فراصت بر این اساس کار میکنند که یک مُج مکانیکی ی پربسامد قطره‌ها ی ریزی را از آب جدا میکند. این قطره‌ها بعدن به سرعت در هوا تبخیر میشوند، اما انرژی ی لازم برا ی تبخیر را رطوبتساز تضمین نمیکند. این انرژی از هوا گرفته میشود (و به هم ین خاطر هوا سرد میشود). رطوبتساز فقط انرژی ی سطحی ی لازم برا ی تشکیل قطره‌ها را فراهم میکند، که برابر است با کشش سطحی ضرب در مساحت قطره‌ها. با یک محاسبه ی مرتبه‌ی بزرگی معلوم میشود این انرژی خیل ی کمتر از انرژی ی لازم برا ی تبخیر آب است. اگر حجم V از آب به شکل قطره‌ها ی ریزی به اندازه l در آید، تعداد قطره‌ها $(V l^{-3})$ خواهد بود. مساحت هر قطره l^2 است، که در نتیجه انرژی ی لازم برا ی قطره‌سازی $(\tau V l^{-1})$ میشود، که τ کشش سطحی است. انرژی ی لازم برا ی تبخیر هم ین حجم آب $(\tau V l_0^{-1})$ است، که l_0 اندازه ی ملکولها است. این انرژی هم ان گرما ی نهان تبخیر است، که آن را با Q نشان میدهم. پس انرژی ی لازم برا ی قطره‌سازی $(Q l_0 l^{-1})$ است. دیده میشود نسبت این انرژی به گرما ی نهان تبخیر (l_0/l) است. اندازه ی قطره‌ها از مرتبه ی $(1 \mu\text{m})$ است. پس این نسبت از 10^{-3} کوچکتر است. یعنی اگر همه ی انرژی ی یک رطوبتساز فراصت صرف قطره‌سازی میشد، توان-بر-حجم چنین رطوبتساز ی یک هزارم توان-بر-حجم یک رطوبتساز گرمایی میشد. در واقع رطوبتسازها ی فراصت به این خوبی نیستند، اما همچنان توان شان کمتر از یک دهم توان رطوبتسازها ی گرمایی ی مشابه است.